

Erdoğan “Yunanistan ve Fransız halkı, kifayetsiz yöneticileri yüzünden başlarına gelecekleri biliyor mu?” demiş. Yunanistan ile Türkiye’nin askeri gücü arasında karşılaştırılamayacak kadar büyük fark bulunuyor. Suudi Arabistan’ın Yunanistan hava kuvvetlerine birkaç savaş uçağı göndermesiyle de farkın kapatılabilmesi mümkün değildir. Fransa için ise durum farklıdır.

Fransa askeri olarak güçlü bir ülkedir. Denilebilir ki Avrupa Birliği içinde –İngiltere’nin ayrılmasından sonra- askeri olarak en güçlü ülkedir. Ek olarak tek nükleer güçtür. Bildiğim kadarıyla en az bir uçak gemisi de vardır.

Fransa eskiden beri önemli bir silah ihracatçısıdır. Ek olarak Fransız ordusu savaş tecrübesine sahiptir ve bu özellik önemlidir. Afrika’daki küçük savaşları genellikle duymuyoruz ama Fransa eski sömürgelerinin bulunduğu bu kıtada hemen her çatışmaya müdahale etmektedir.

Avrupa Birliği ordusu –küçük bir güçtür- Almanya ve Fransa askerlerinden oluşmaktadır.

2000 yılında yayınlanan **Alt Emperyalizm ve Türkiye** kitabının 172. sayfasında (bu kitap www.enginerkinerkitaplar.blogspot.com adresinde pdf olarak bulunabilir) şöyle denilmektedir:

“Türkiye, başka konularda olduğu gibi, dönemin ihtiyaç duyduğu kadro konusunda da hızlı davranmış ve görünürde gerekeni yapmıştır. Dış görünüş iyidir; ne var ki, görünürdeki sonuç bazı önemli evreler atlanarak oluşturulduğundan, altyapıda önemli boşluklar bulunduğundan, her ciddi atılımda ve bunun sonucu ortaya çıkan zorlanmada ciddi bir çöküntü tehlikesi de kendini göstermektedir. Türkiye henüz ‘kifayetsiz muhteris’ çerçevesinden çıkamamıştır, sadece bunu daha üst düzeyde tekrarlamaktadır.”

Aradan yirmi yıl geçti ve bu süre içinde Türkiye askeri olarak güçlendi, ekonomik olarak bazı ülkelerde yatırım yapmaya başladı. Yirmi yıl önce Türkiye’nin deniz kuvvetleri zayıftı;

Almanya'dan alınan deniz savaş araçlarıyla donanması geçmişle karşılaştırılamayacak kadar güçlendi. Bu yıl yine aynı ülkeden denizaltılar alınması söz konusudur.

Askeri olarak yaşanan güçlenmeye rağmen askeri olarak Fransa ile takışmak biraz zordur. Ne Yunanistan ve ne de Fransa ile açık savaş olması neredeyse ihtimal dışıdır. NATO'nun yanı sıra Avrupa Birliği de müdahale eder; bunu Türkiye de bilmektedir.

Askeri alanda güçlenme ve özellikle de deniz kuvvetlerinin gelişmesiyle kifayetsiz muhterislik kendini yeniden gösteriyor. Yunanistan'a –açık savaş ihtimali bulunması bile- meydan okunabilir, Mısır askeri olarak pek ciddiye alınmayabilir ama Fransa için durum farklıdır. İki ülke birbirine uzak olduğu için kara savaşı olması mümkün görünmüyor, denizde ise Fransız donanması küçümsenecek bir güç değildir.

Savaş çıkmayacağını Türkiye de bildiği için güç gösterisiyle yetiniyor.

Fransa ile Almanya arasındaki askeri güç karşılaştırması 20. yüzyıl başındaki emperyalizm anlayışının da çoktan değişmesi gerektiğini gösteriyor. 20. yüzyılın ortalarına kadar ekonomik olarak güçlü olan emperyalist bir ülke, askeri olarak da güçlü olurdu. Başka türlü mümkün değildir çünkü yeniden paylaşım mücadelesine girecek iseniz, ordu konusunda da gelişmiş olmanız gerekir.

Ekonomik olarak Almanya, Fransa'dan güçlüdür ama aynı durum askeri güç dengesi için geçerli değildir. Almanya da önemli silah ihracatçısıdır ve son yıllardaki en iyi müşterisi Türkiye'dir ama askeri güç olarak Fransa'nın gerisindedir. Dahası bu gücünü artırmak için belirgin çabası da bulunmamaktadır. Trump da Almanya'nın askeri harcamalarını fazla artırmamasına özellikle kızmaktadır.

Neden artırsın ki?

Avrupa Birliği'nin eksenini Fransa-Almanya oluşturuyor ya da buradan tehlike gelmez. Rusya Federasyonu ile ilişkileri de oldukça iyi olduğuna göre Almanya'yı askeri olarak tehdit edebilecek bir ülke Avrupa'da bulunmamaktadır.

Türkiye'nin Fransa'ya askeri olarak meydan okuması gerçekte “küresel güç” olmak hevesinin dışa vurulmasıdır. Türkiye “bölgesel güç”ten daha geniş etkinlik alanına sahiptir. Dünyanın askeri olarak en yayılcı ülkesidir. Ülke dışındaki askeri faaliyet olarak –açık ara geriden gelse bile- ABD'den sonra ikincidir. Çok sayıda ülkenin ordusuna askeri eğitim vermektedir. Balkanlar'daki etkinliği hiç fena değildir ve aynı durum şimdi Afrika ülkelerinde ortaya çıkmaktadır.

Fransa eski sömürgelerinin bulunduğu Afrika'dan büyük oranda çekilmiştir ama yeniden etkinlik kurmak istemektedir. Bu kıtada en etkin ülkeler ise Çin, Brezilya, Hindistan ve Türkiye'dir. Kıta içindeki ülkeler arasında ise Güney Afrika'dır. Fransa'nın Libya'da Türkiye'nin karşı cephesinde yer alması boşuna değildir ve ülkenin başka ülkelerinde de Türkiye ile karşılaşacaktır.

Türkiye 1923'ten beri ilk defa emperyalist bir ülkeyi askeri olarak tehdit ediyor.

Bu tehdidin kifayetsiz muhterislik yönü var olmasına var ama altı da tümünden boş değildir.